

1 משנה the זאגט:
 נטמא שלם או רובו שורפין אותו לפני הבירה מעצי המערכה -
 If the entire, or majority of, the קרבן פסח became טמא it is burned at the המקדש with the wood that belongs to the הקדש, in order to make a public spectacle of the burning to embarrass the person who allowed his קרבן to become טמא.
 נטמא מיעוטו והותר שורפין אותו בחצרותיהן או על גגותיהן מעצי עצמן -
 If the minority of the קרבן became טמא, or whatever was left over past the time that it is permissible to eat, they would burn it in their own courtyards or rooftops with their own wood.
 הציקנין שורפין אותו לפני הבירה בשביל ליהנות מעצי המערכה -
 The stingy people would burn even these items at the בית המקדש to take advantage of using the מערכה.
 The גמרא asks how we can say that when a minority of the קרבן becomes טמא we burn it with our own wood in our own homes, if the משנה on מ"ט said:
 - וכן מי שיצא מירושלים ונזכר שיש בידו בשר קדש -
 Somebody who left ירושלים and remembered that he has קדשים meat that becomes פסול when it goes out of ירושלים -
 If he has passed צופים - from where you can see the המקדש, בשר קדש במקומו - שורפו במקומו -
 Rashi adds: - וכן מי שיצא מירושלים ונזכר שיש בידו בשר קדש -
 Somebody who left ירושלים and remembered that he has קדשים meat that becomes פסול when it goes out of ירושלים -
 If he has passed צופים - from where you can see the המקדש, בשר קדש במקומו - שורפו במקומו -
 Rashi adds: - וכן מי שיצא מירושלים ונזכר שיש בידו בשר קדש -
 Somebody who left ירושלים and remembered that he has קדשים meat that becomes פסול when it goes out of ירושלים -
 If he has not passed צופים, חזור ושורפו לפני הבירה מעצי המערכה -
 He should go back and burn it in the המקדש, בית, or in ירושלים, because there is a חזקת מדרבנן of חזקתו במקומו אכילתו שריפתו -
 It should be burned within the area where it must be eaten.
 We see from there that even a כזית of בשר קדש should be burned at the המקדש?

1

<p>מ"ט</p> <p>וכן מי שיצא מירושלים ונזכר שיש בידו בשר קדש</p> <p>Becomes פסול when outside ירושלים</p> <p>PASSED צופים</p> <p>שורפו במקומו</p> <p>רש"י</p> <p>ולא הטריחוהו לחזור</p>	<p>מ"ט</p> <p>נטמא שלם או רובו שורפין אותו לפני הבירה מעצי המערכה</p> <p>To embarrass the person who allowed his קרבן to become טמא</p> <p>נטמא מיעוטו והותר שורפין אותו בחצרותיהן או על גגותיהן מעצי עצמן</p> <p>פ"קנין ליהנות מעצי המערכה</p> <p>אסון במידה גמרא</p> <p>אסורות יוצאי מארבע</p>
<p>חזר ושורפו לפני הבירה מעצי המערכה</p> <p>Because there is a חזקת מדרבנן... מיקום אכילתו ליהנות</p>	<p>שורפו במקומו</p> <p>חזר ושורפו לפני הבירה מעצי המערכה</p>

EVEN A כזית OF בשר קדש should be burned at the המקדש?

2 The Gemara gives two answers:
 First, כאן באכסנאי כאן בבעל הבית, דף מ"ט on משנה -
 The באכסנאי was talking about a guest who usually does not have his own wood, even if he did not begin to travel home yet - therefore, the Chachamim allowed him, as they allowed the stingy person to use the מערכה, while our משנה is talking about somebody who lives in ירושלים and has his own wood.
 Second, כאן שהחזיק בדרך, כאן שלא החזיק בדרך, דף מ"ט on משנה -
 The משנה on מ"ט is talking about a person who already started traveling - therefore, we do not trouble him to buy wood when he returns for a short while to burn the meat, but our משנה is talking about somebody who did not yet begin to travel.

2

<p>1st</p> <p>כאן בבעל הבית</p> <p>Has his own wood</p>	<p>כאן באכסנאי</p> <p>Does not have his own wood</p>
<p>2nd</p> <p>כאן שהחזיק בדרך</p> <p>Already started traveling</p>	<p>כאן שלא החזיק בדרך</p> <p>Did not yet begin to travel</p>

3 The Gemara cites a Braisa which rules that we do not allow burning נותר בחצרותיהן ומעצי המערכה -
 In their own courtyards with wood from הקדש - and the Gemara explains - because they might put leftover wood to personal use, which is אסור -

3

We do not allow burning נותר בחצרותיהן ומעצי המערכה
 Because they might put leftover wood to personal use - which is אסור

4 We also do not allow burning the נותר - לפני הבירה ומעצי עצמן -
 At the בית המקדש with their own wood -
 רב יוסף אמר שלא לבייש את מי שאין לו -
 In order not to embarrass people who do not have wood -
 רבא אמר מפני החשד -
 We are concerned that when they bring home the leftover wood people will suspect them of stealing wood from the בית המקדש.
 If, however, they were to bring קני וחירותא -
 reeds and dry palm branches - which are not used for the עצי מערכה,
 Rava's concern would not be applicable, while Rav Yosef's concern would be applicable.

4 We also don't allow burning the נותר לפני הבירה ומעצי עצמן

רבא	רב יוסף
מפני החשד	שלא לבייש את מי שאין לו
↑	↑
NOT applicable	WOULD BE applicable

If they were to bring קני וחירותא
 Reeds and Dry Palm branches

5 The Gemara cites a Mishnah in which רבא and רב יוסף similarly disagree in the reasoning.
 ראש המעמד היה מעמיד את הטמאין על שער המזרח -
 The head of the מעמד - the group who stood in the בית המקדש while the קרבנות were brought - would line up the טמא כהנים of that day's אב בית by the שער המזרח of the הבית. WHY?
 רב יוסף אמר לביישן -
 To embarrass them for becoming טמא - They should have been more careful.
 רבא אמר מפני החשד -
 If they were absent, people would suspect them of skipping the עבודה so as not to miss a day of work.
 This would not apply to מפונקים who never work, or even to people who make ropes for a living who earn very little, because nobody would suspect them of skipping the עבודה for their job.
 Rav Yosef's reason obviously applies to them as well.

5

ראש המעמד היה מעמיד את הטמאין על שער המזרח

רבא אמר	רב יוסף אמר
מפני החשד	לביישן
↑	↑
NOT applicable	WOULD BE applicable

מפונקים who never work

6 משנה the אגט:
 הפסח שיצא או שנטמא ישרף מיד -
 If a פסח was taken out of ירושלים, which renders it פסול - or became טמא - we burn it immediately on פסח.
 After looking for a source for the Halachah that even קדשים קלים that leave קרבן whose blood spilled or left the עורה must be burned, the גמרא concludes:
 כל פסולו בקודש בשריפה גמרא גמירי לה -
 It is a הלכה that teaches us to burn any type of קרבן that became פסול.
 The Torah gives an example of this הלכה when it describes how the קרבן חטאת of אהרן הכהן on ראש חדש ניסן, that first day of the משכן, had to be burned.

6

הפסח שיצא או שנטמא ישרף מיד

the גמרא concludes

כל פסולו בקודש בשריפה גמרא גמירי לה

Example of this הלכה

קרבן חטאת - אהרן הכהן - ראש חדש ניסן had to be burned

7 Even though we have the הלכה למושה מסיני, we need the Posuk

- והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף

To teach that we even burn meat that became טמא, even though טמא is not unique to קדשים, as even חולין meat can become טמא.

7

*כאכה אמרנו מסיני אף על פי כן
we need the Posuk*

**והבשר אשר יגע בכל טמא
לא יאכל באש ישרף**

To teach...

*We burn meat that became טמא,
even though טמא is not unique to קדשים*

8 The תנא דבי רבה בר אבוחה disagrees and holds that we derive by way of a

גזירה שווה עון עון מנותר - which by definition has been left overnight - פיגול, which is a פסול בגופו - inherent in the קרבן, has to be left overnight before being burned.

The fact that Aharon's חטאת was burned without being left over was a הוראת שעה - a one-time exception to the rule.

8

תנא דבי רבה בר אבוחה

גזירה שווה עון - עון מנותר

פיגול
Even
*which is a פסול בגופו
has to be left overnight
before being burned*

However...

הוראת שעה was אהרן's חטאת

9 The Mishnah continued;

- נטמאו הבעלים או שמתו תעובר צורתן וישרף בששה עשר
If the owner became טמא or died, the תנא קמא holds it should be left over and burned on the 16th of ניסן.

- רבי יוחנן בן ברוקה אומר אף זה ישרף מיד לפי שאין לו אוכלין
רבי יוחנן בן ברוקה holds that it should also be burned immediately.

To understand the Machlokes the Gemara cites a Braisa which was also taught on ע"ג ע"ב

זה הכלל כל שפסולו בגופו ישרף מיד
- בדם ובבעלים תעובר צורתו

When a קרבן is

שלא לשמה, it has an inherent פסול in the קרבן itself - such as, נותר, טמא, יוצא, שלא למנויו - it is burned right away.

פסול בדם או אף - פסולו משום דבר אחר - an external cause - such as a בדם ובבעלים, we may not burn it immediately, but must wait to burn it until the next day when it becomes נותר.

9

משנה

רבי יוחנן בן ברוקה	תנא קמא
אף זה ישרף מיד לפי שאין לו אוכלין	נטמאו הבעלים או שמתו תעובר צורתן וישרף בששה עשר
בריות:	
זה הכלל	
בדם ובבעלים תעובר צורתו	כל שפסולו בגופו ישרף מיד
<i>פסולו משום דבר אחר</i>	<i>שלא לשמה, נותר, טמא, יוצא, שלא למנויו</i>

10 Therefore, the תנא קמא holds that
 הפסח שיצא או שנטמא ישרף מיד -
 Because that is פסולו בגופו -
 נטמאו הבעלים או שמתו תעובר צורתן
 Because that is
 פסולו משום דבר אחר
 רבי יוחנן בן ברוקה holds
 אף זה ישרף מיד
 Because שמתו הבעלים או שמתו is also considered בגופו
 לפי שאין לו אוכלין -
 The fact that there is no one to eat it, is considered בגופו -
 רבי יוחנן בן ברוקה that ר' נחמיה ר' agrees with ר' יוחנן
 נטמאו הבעלים או שמתו ישרף מיד -
 Because חטאת אהרן ר' says that the חטאת אהרן was burned that day
 אלעזר ואיתמר - Aharon and his two remaining sons because of אוננים
 were אוננים and would not be able to eat the חטאת.

10

רבי יוחנן בן ברוקה	תנא קמא
נטמאו הבעלים או שמתו - אף זה ישרף מיד	נטמאו הבעלים או שמתו תעובר צורתן
פסולו בגופו	פסולו משום דבר אחר

הפסח שיצא או שנטמא
או שמתו
ישרף מיד

פסולו בגופו

פסולו משום דבר אחר

then says ר' יוחנן
agrees ר' נחמיה

חטאת אהרן
was burned that day
because of אוננים

11 רבה מוסיף אף ר' יוסי הגלילי -
 Rabbah suggests that יוסי הגלילי ר' also agrees with this approach,
 because יוסי הגלילי ר' learns from the חטאת אהרן that even if the
 היכל it would be burned immediately.
 Apparently, he holds that when there is a פסול that is not inherent
 to the קרבן, such as a פסול in the blood, and presumably also a פסול
 in the בעלים, the קרבן is burned immediately.
 ישרף מיד ר' יוחנן argues that perhaps יוסי הגלילי ר' would only hold
 when the פסול is in the blood because he considers the דם to be an
 inherent part of the קרבן and בגופו פסולו. However, he would hold
 like the Tanna Kamma when the פסול is in the בעלים
 because he would consider that דבר אחר פסולו משום דבר אחר.
 However, according to רבי יוחנן בן ברוקה, a פסול בבעלים is considered
 פסולו משום דבר אחר - and a פסול בדם is considered בגופו

11

רבה מוסיף
אף ר' יוסי הגלילי

*Because יוסי הגלילי ר' learns
from the חטאת אהרן that even if
the blood had gone inside the היכל
it's burned immediately*

ר' יוחנן argues

*ישרף מיד ר' יוסי הגלילי
when the פסול is in the blood
because he considers the דם to be an
inherent part of the קרבן and בגופו*